

Л. Г. Агаян

Бойченко Борис Михайлович

БОЙЧЕНКО Борис Михайлович (07. 08. 1938, м. Новосибірськ, РФ) – матеріалознавець. Доктор технічних наук (1990), професор (1991). Премія РМ СРСР (1991). Закін. Дніпроп. металург. інститут (1960). Працював інж.-конструктором Укр. інституту з проектування металург. заводів (Дніпропетровськ, 1960–63); від 1963 – у Нац. металург. академії України (Дніпропетровськ): ст. інж. н.-д. центру, ст. н. с. (від 1970), асист. (від 1974), доцент (від 1977), професор (від 1990), завідувач кафедри металургії сталі (від 1991). Очолює наук. школу «Фундам. теорія й практика металургії сталі». Розробив та експериментально підтвердив оригін. теорію розчинення твердих матеріалів у рідких фазах сталеплавильн. ванн. Створив та впровадив у виробництво комплекс енергозберігальних технологій зі зменшеними витратами рідкого чавуну. Працює над розробленням ресурсозаощаджувальних технологій виробництва високочистих сталей, зокрема, з використанням надвисокочастот. техніки контролю й вимірювань.

Основні праці

Металлолом в шихте кислородных конвертеров. Москва, 1982 (співавтор); Тепловая работа кислородных конвертеров. Москва, 1988; Сталеплавильне виробництво. К., 1996 (співавтор); Закономерности растворения материалов в конвертерных ваннах // Теория и практика металлургии. 1998. № 2; Состояние проблемы сталеплавильного производства Украины // Сталь. 1999. № 8. Конвертерне виробництво сталі: Підруч. Дн., 2004 (співавтор).

Бібліографічний опис:

Бойченко Борис Михайлович / Л. Г. Агаян// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36171>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).